Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Moltke, Helmut von

Titel: BREV FRA: Moltke, Helmut von (1856-08-31)

Citation: Moltke, Helmut von: ”BREV FRA: Moltke, Helmut von (1856-08-31)”, i *Feltmarchal Grev Moltkes Breve fra Rusland*, J. Gandrup & Co.s Forlag., s. 103. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002031559-000-shoot-L0020315590000015.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Feltmarchal Grev Moltkes Breve fra Rusland

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Moltke, Helmut von, *Feltmarchal Grev Moltkes Breve fra Rusland,*

Søndag den 31te August.

Vi kjørte idag til den hellige Dimitri Donskojs Kloster, en fuldstændig Fæstning med krenelerede Mure og Taarne. Kirken er ret smuk, meget høj og usædvanlig lys. Den med drevet Guld og Billeder i en Højde af omtrent hundrede Fod bedækkede Ikonostase er af en blændende Pragt. Der blev just holdt Messe, og vi havde faaet nok af det utallige Gange gjentagne „gospodi pomilo“, da vi saa’ Præsten bære Brødet, hævet højt op over Hovedet, gjennem Kejserporten, denne lukke sig bag ved ham, og Præsternes af Ædelstene funklende s. 104Tiaraer bevæge sig gjennem Virakskyer bag det gyldne Gitter. Der ringes og virkes nu hemmelighedsfuldt og mystisk, men atter istemme Sangerne en af disse vidunderlige Sange, som man kun faar at høre i Rusland. Hvem skulde have søgt saadanne Stemmer og en saadan Anførsel her! Vi bleve staaende maalløse, til Sangen forstummede, Portene aabnede sig, og Præsten forkyndte Underet for det knælende Folk.

Det er idag solklart Vejr, saaledes som man har det næsten uafbrudt i Rom i December Maaned, kun lidt koldere. Alle gaa i Kapper og Pelskraver, og kom der lidt Sne, vilde Ingen forundre sig synderlig. I dette smukke Vejr kjørte vi til Spurve-Bjergene. Moskva gjør her en smuk Krumning om et andet Kloster, Dicwitschka Monastir. Det ligger paa den udstrakte Jomfrueng, hvor Kejseren efter Kroningen beværter »det sorte Folk«. Hinsides denne laa Moskou i fuld Pragt, belyst af Solen. Saaledes saa’ Franskmændene efter uendelige Lidelser denne By, som skulde bringe dem Vinterkvarter, Ro og Hvile. Tre Dage senere var et Flammehav udbredt over det Hele, og Napoleon flygtede fra Kreml til Petrowskoi.

Efter Frokosten besaa’ vi Moskous sælsomste Kirke, Iwan Blajennoj, og derpaa Ruslands s. 105skjønneste Kirke, den under Bygning værende Frelsers Kirke. Den er lys og stor, hvad der neppe kan siges om nogen anden. Kuplen er firsindstyve Fod i Gjennemsnit. Om Aftenen var jeg tilsagt til Kejserindemoderen paa Alexandrinik. Dette Slot ligger ved Moskva endnu indenfor Byens Omkreds, men næsten en Mil fra vort Kvarter. Kejserindens Hofstat, Prins Friedrich Wilhelm, Prins Hohenzollern, Adlerberg og jeg vare indbudne.

De faa Personer, der skulde sætte sig ind til Kejserinden i hendes Værelse, bleve udtrykkelig opfordrede dertil, alle de Andre forbleve i Salonen.

Kejserinden, i hvidt Mousselin, som altid tarvelig men smagfuldt klædt, sad i en Lænestol med Fødderne paa en lille Skammel. Underholdningen var utvungen. Det var allerkjæreste at se, hvorledes Moderen glædede sig over sin yngste, højt opskudte Søn, den sidste, som endnu er forbleven under hendes Tag. Snart havde han Noget at bede om, snart havde han en Spøg for, og om end Kejserindens Træk altid forbleve alvorlige, saa udtrykte de dog Velvillie og Godhed. Hendes Væsen minder ganske om hendes- højsalige Faders.